

॥ ಗುರು ಸ್ತುತಿ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ಮರೆತರೆನ್ನನು | ಪೊರೆವರಾರಿನ್ನು | ಶ್ರೀ ॥ಪ||
ಶರಣ ಬಂದೀ ತರಳೆಯನ್ನು | ಪರಿಕೀಸದೆ ಬಿಡುಪುದೇನು ||ಅ.ಪ||

ಸತತ ಸಂಸಾರದೊಳು ದುಡಿದು | ಹಿತವ ಕಾಣಿದಾದೆನಯ್ಯ |
ಪತಿತಭಾದ ಎನ್ನ ಮನದ | ವ್ಯಘೆಯಿನ್ನಾರಿಗರುಹಲೋ ॥೧॥

ವಿಷಯ ಸುಖಿವೆ ಸುಖಿವಿದೆಂದು | ಕುಶಲದಿಂದ ಕಳಿದೆ ದಿನವ |
ಕಸಬಿರಕೆಯಂತಾಯ್ತೀ ದೇಹ | ಉಸುರಲಿದನಿನ್ನಾರ ಬಳಿಯೋ ॥೨॥

ಹೇಸಿಕೆ ಶರೀರ ನಂಬಿ | ಫಾಸಿಯಾದೆನಯ್ಯ ದೇಹ |
ಕುಸಲಾರೆ ಈ ಸಂಸಾರದೊಳ್ಳ | ವಾಸವೆನಿನ್ನಾರ ಬಳಿಯೋ ॥೩॥

ನಾನು ನೀನೆಂತೆಂಬ ಉಭಯ | ಹೀನ ಗುಣವ ತ್ಯಜಿಸಿ ಮೇರೆವ |
ಮಾನ ನಿಧಿಯಾ ನಿನ್ನ ಪಾದ | ನಾನು ಬಿಡಿನು ಶ್ರೀಧರಾಯಾ ॥೪॥